

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreæ Coppensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiæ, 1626

An sit Purgatorium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

I. MINISTER. Catechesis affirmat, mortem nostram esse peccati abolitionem: Parochus negat esse *Omnis peccati*. 1. An; quod statuat fideles non exire è vita omni peccato vacuos? An; eos etiam peccare post mortem?

Si prius; iam aberrat à scopo; contra seipsum disputat; & non tangit mentem Catechismi: qui affirmit, Mortuus aboleri non solum miseras vias; sed & peccatum, hoc est, cessarea peccatis, operibus carnis. &c. iuxta Scripturas; S. Paires; Bellarminum; Rationem. 1. *Quia*, cum morte cessat lucta carnis & spiritus. 2. *Quia*; Mors est transitus ad vitam æternam immediate dandam: ergo aboletur omne peccatum.

2. Fideles decadentes non sunt liberi in se b omni peccato: exireunt tamen plene purgati in Christo, cuiusque Sanguine. 1. *Sanguis IESV CHRISTI purgat nos ab omni peccato*. Rom. 8. Nulla est damnatio ijs, qui sunt in CHRISTO IESV. Damnatio, id est Thomae Aquinatis ibidem: *damnatione & pena dignum, ac sequenter nullum peccatum*. Quam glossam pro hæretica habemus.

Hinc fideles dicuntur *abluti*, *Sanctificati*. 1. Cor. 6. *Sancti, immaculati, irreprehensibiles*, Eph. 1 & 5. *digni, idonei in partem fortis Sanctorum in luce*.

RESPONDEO: Ut in hoc Minister (tuare cipe verba) paulo rectius instruatur, Nam aberrat à scopo, nec mentem tangit meam.

A D I. Statuere; Mortuos post mortem peccare; est absurdum errare: & simile huic est Ministeri idem de me diuinare. Neque enim vel per somnum id mihi vñquam in mentem: aut tuam minus hic capio mentem. Statuo igitur, Fideles posse; at vix raros exire è vita hac ab omni vacuos peccato seu Veniali, seu Mortalis residuo pœnae temporalis, licet expiatiæ culpa. Ita firmiter statuo, credoque; ac doceo in *Lutherocalvinisticus par. 1. quæst. 91. 92. & in Antichristo pa. 1. 9. 29.* Mortem vero suam Catecheseo capio dictam; sed morte aboleri peccatum, id est, definire fideles peccare, & opera carnis operari; ecquis adeo vel ignorax, vel brutus est ac barbarus, id qui nesciat; nisi omni mente motus? Quare (tua recipe verba) *Frustra agis*, Minister, & sententiam, quam nemo carpit, tam operose probare laboras. Concedo tibi rotam.

Fateor, quod res est. Istud, *Mors est peccati ablutio*, scilicet præteriti in anteacta vita extincitio: sic intellexi; ideo corrixi per Non omnis peccati, sibi audi, semper, vel sœpe; sed quandoque.

Huic intellectu suberat Theologia gustus: sub altero, nullus: ideo vel mouere hic eum puduit.

A D II. Concedo, afferoque utrumque: Fides à vita cedere Purgatos in se Nullos: Omnes in Christo sed prius absolute, & fermè plerumque in se: in Christo possè alterum; sed conditionate; prout supra ad quæst. 1. declarauit: Et huc faciunt, quæ congeriæ testimonia, ad instructionem Parochi, scilicet: *Vtinam saperes, & intelligeres, & nouisimam præuideres*. Sed vt Minister: (tua recipe verba;) erras impie, vel disputas *Frustra*.

III. MINISTER illud Catechismi, *Mors est transitus ad vitam* iam distinxit hæreticè: quod annui tamen Romano-catholicè. Sugillat porro meam exalculinæzationem appédiaculam: *Mediate, vel immediate post dandam*: quod ibilatæat Papistici Purgatorii figmentum. Quæritur itaque

An sit Purgatorium?

CALVIN v. s. *Infl. 1. c. 5. §. 6.* Ad purgatorium negat Cesse conniuentum, cum sit exi: tale satanæ commentum, quod Christi crucem euseuat. §. 10. Sitque lapsus Veterum.

MINISTER. Pugnat id cum S. Scriptura, Patribus, & Ratione.

1. Scriptura id ignorat. 1. *Quia nusquam in ea continentur*. T. cit. 1. contra Hermog. c. 11. *Scriptum esse docet Papa officina*. legant nobis hoc de Scripturis sacris. & credemus. Aug. 1. de Vnit. Eccl. cap. 15. idem: Hieron. in Matt. 23. *Hoc, quia de Scriptura non habet autoritatem, eadem facilitate contemnitur, qua probatur*.

Quia Scriptura id refutat ijs locis. 1. Vbi Sanguis Christi dicitur nos purgare ab omni peccato i. lo. 1. Item Vnicum Sacrificium Christi: *suprà quæst. 13. 25. 30.*

2. Iste locis, vbi negat nullum peccatum esse natura sua Veniale; sed omnia in se Mortalia: *suprà quæst. 32.* Nam Bellat. 1. 2. de Purg. c. 1. *Purgatorium, ait, pro instantum esse, qui cum Venialibus moriuntur*.

3. Iste locis, vbi dicitur, qualem quemque inuenit Deus cum vocat talem pariter iudicabit, ait Cyprianus: at qui per Purgatorium venit ad iudicium, ille non venit qualis fuit mortuus. Res est manifesta.

4. Iste locis, quæ dicunt post mortem nil restare, nisi iudicium. *Heb. 9. 27.*

5. Iste; quibus docet non nisi duo esse loca mortuorum, coem, infernum: iuxta Augustinum: Qui tamen alibi videtur ad id inclinare: Sed non tam assertus

tuē id docuit, quam dubitatiū credit. 21. Ciu c. 26
Non redarguo: quia forsū verum est. Ench. c. 69. Tale
quid post hanc vitam fieri incredibile non sit: & utrum
ita sit, queri potest. &c.

6. Iste, quæ docent fideles post mortem Quis ce-
re. Apoc. 14. 13. Accipere refrigerium, Sap. 4. 7 Gaudi-
um, Ioan. 16. 10. Luc. 16. 25.

7. Iste, quæ docent, ipsum Mori lucrum esse fide-
libus, Phil. 1.

8. Iste, quæ docent, fidelium animas à morte sta-
tira transire in cœlum. Luc. 23. 43. Ioan. 5. 24. &c.

II. Patres id refutant; Iustinus, Athanasius, Cy-
prianus, Augustinus &c. item Bellar. Conc. 4 nouiss.
Moribundum pro comperto habere, post duas horas reuin-
et. gaudii, vel supplicii futurum. Et qui in purgatorio
degunt, inter beatoz numerari.

III. Rationes id refutant. 1. Quia: moribundos,
consideratis eius flammis, & rigore vindicis in labo-
culas, ducit in deperationem.

2. Quia: in purgatorio non perfectè purgatur ho-
mo; ait Orig. cum solum anima purgeatur. Ideo is ex-
tendit tempora purgatoriū ultra diem resurrectionis, ait
Ber. & refutat: quod sequeretur, animam separatam
non posse puniri in inferno. At, in inferno post resurrec-
tionem quoque corpora punientur; quia hic cum a-
nimā peccarunt: ergo & in purgatorio punientur. vt
vult Origenes, negat Bell. Non autem tunc punien-
tur in purgatorio: ergo neq; nunc punientur in eo,
estque nullum.

3. Quia: Mors nostra est transitus in vitam at. vt
probatum: ergo non datur Purgatorium. At per hoc
implicat Parochus contadictionem manifestam.

R E S P O N D E O: 1. Esse Purgatorium non
ignorat S. Scriptura; quin id affirmat V. ac N.
Test. 2. S. Concilia affirmant idem; Sancti q;
Patres: 3. Ratio item. Vide meum Bellarmi-
nianum Lutherο caluinistam par. 1. q. 90. Antichri-
stum par. 1. quest. 29. Genalogiam Lutherο c. caluinismi
par. 1. q. 31. Antipapistam Mendacem par. 1. q. 10. Qui-
bus in locis, (tua recipe verba) nos hoc delirium
Lutherο caluinisticum iam anterefutauimus: &
per se est ineptissimum, atq; futilem. Non igitur,
(tua recipe verba) hoc, Mors nostra est
transitus in vitam at. etiam immediatè, cum ne-
gat Parochus; & Scriptura, & Patribus aperte contra-
dicit: vt abunde patet ex iam dictis: Sed minister e-
idem contradicit amissione.

R E S P O N D E O II. ad loca S. Scripturæ. A D I.
Vide supra ad quest. 13. 29. 30. A D II. Vide su-
pra q. 29. A D III. Inepte Minister: Ab morte,
non per Purgatorium, venitur ad Iudicium:

(tua recipe verba) Res est manifesta. A D IV. Iam
etiam cœlum neget Minister; Post mortem,
ait, nil restat, nisi iudicium: ergo non Purgato-
rium. Cur non ergo & cœlum, & infernus? Vah!

A D V. Erunt duolocata tantum post Iudicium
extremum. S. Augustinus Purgatorium es-
se diserte, persape affirmat: Vide Bellarm. l. 1. de
Purg. c. 10.

A D VI. In Purgatorio in iure certo ad rem; in
cœlo, in iure in re animæ quiescent, gaudent.
&c.

A D VII. Et hinc decadentibus ad Purga-
torium ipsum Mori lucrum est, indubitate salu-
tis.

A D VIII. Respondi iam supra. Itemque
ad S. Patres Bellarminus vbi supra.

A D RATIONES: ne Suasiones quidem sunt,
nisi inepta. A D I. Ego dico: Purgatoriū con-
sideratio ex fide ducit moribundos in spem cer-
tam. Age sis, doce contt. rium; Dixisti, nil do-
cuisti.

A D II. Duo sunt duntaxat loca, cœlum &
orcus, in quibus unusquisque recipiat, prout gesti in
suo corpore; idque post Iudicium extremum: at
tertius est medius Purgatorium tempore inter-
medio mortem inter & extr. iudicium: vt o-
stendit responsio prior. Origenis errorem Bel-
larminus refutat solidè; Minister hunc solidè;
atque etiam haereticè. Quia: S. Scriptura docet
impios post resurrectionem etiam corporaliter
fore cruciandois in inferno: at de Purga-
torio id non docet: Docet autem, iustos post re-
surrectionem etiam in corporibus conformes
Christo fore glorificandois; quo simul docet
Purgatorium tunc fore nullum. Non gestio,
pro solennitu tuo, h'c, alibique Scripturarum, S.
Patrum. &c. testimonia producere; quia volu-
men nolo grandescere.

A D II. Liquet iam suprà Minister vero sor-
didus sordescit adhuc: Sordidus peccatis in se mori-
tetur, vt ait, Opto meliora! at purus in Christo
transibit certus ad Vitam; Quod opto! Sed il-
lud quia credit, ac scit; ego non credo; & hoc
scio. Ideo sordidus sordescit adhuc, vt haereticus;
& sordescit aeternum; nisi resipiscat.

At Parochus, ait, implicat Contradictionem manifestam per hoc: Mors est transitus ad vitam ergo non est Purgatorium. Iterum me tui pudet, ac miseret. Tu vtrumque assertis absolute; & erras: Ego prius distinguo, mediate vel immediata; idcirco esse Purgatorium credo: & tibi, non mihi, contradico Minister vane, aut maligne, aut cæce; qui adeo nihil aut vides, aut videre vis; ut manifestam falsitatem contradictionis de me affereret ille erubescas.

AD QVÆST. XLVI.

Quomodo intelligis istud: Ascendit ad Cœlos?

MINISTER ad illud Catechismi: Christus de terra in cœlum sublatus est, ait, ista additione Parochi, *Vi propria*, nil opus erat: & nos confitemur, atq; docemus idem.

R E S P O N D E O. Etnos scimus docere vos idem; vt *qui* (velut gloriose prædicas in præf. dedicatoria) Belgico-Heidelbergensi Catechesi: quotquot sumus Verbi DEI Administrari, *propria manu*, cum ad Ministerium admittimur, SVBSCRIBIMVS: atque adeo etiam quæ in proxima Nationali Synodo Dordracana anno 1619, post accuratum eius examen communis Theologorum, tam exterorum, quam nostrorum, consensu est approbata, & speciali Decreto confirmata.

Scimus inquam; at quia verbum est passuum, sublatus est, id volu per additumculam, *Vi propria*, restringere: Non obstante, quod etiā S. Scriptura perinde ea in re passiu verbis vntatur, Verū hæc esse nemini suspecta debet: at Calvini in Catechesi piorum nemini non esse suspecta potest. Præsertim, cum etiam S. S^{anct}a Trinitati, ac Christi Diuinitati tot Calvinista tam blasphemè derogent, vt patet in meo Lutherocalu. par. 1. qq. 6. 7. &c.

An Christus sit in cœlo, & alibi; ac quomodo?

CALVINVS Institut. I z. c. 16 §. 14. Omnem Corporalem ac Carnis presentiam Christi admetit Ecclesiæ: solam Spiritalem ac Maiestatis reliquit. *sui*

presentiam & conspectu nostro sustulit, non ut aedes fideli- bus desineret, sed ut præsentiore virtute cœlum & terram regeret. Sic & Inst. 4. c 17. § 26. 27. 32.

C L Y P E V S Fidei G-neuen ita habet, In cœlis con- strictus sedes, & ita in unum locum inclusus, ut se inde commouere, ante iudicii dictem, non possit. Et quid otiosus in terris degret; cum nec docere hic possit, nec signa facere, nec sibi, nec nobis quicquam prodebet?

M I N I S T E R isti in Catechesi in cœlum sublatus est; atque etiamnum nostra causa I B I D E M Est, & erit: addi am hanc nouam disputat: Ut tamen si Galilie presertim in S. Eucharistia. Staruit autem hanc thesin: Christum non esse secundum Essentiam sui Corporis presentem nisi in Vno loco, in cœlo, & ibi manufum donec redcat adiudicandum; docet Scriptura, & veri corporis humana natura.

1. Scriptura, A& 3. Quem oportet cœlum suscipere, usque in tempora restitutio. Ioan 16. Iterum relinquo mundum. Matth. 26. Me non semper habebitis. Col. 3. Quæ sursum sunt quare, ubi Christus est.

2. Natura corporis, seu essentialis proprietas est, ut sit visibile, palpabile, & & c. ex quo eodem in & loco & tempore simul, ast ita Christi corpus est tantum in cœlo. Ita & Patres. &c.

3. Omnia argumenta, quibus Pontificii contra Vbiuitistas vntuntur, & que valent ad probandum, Corpus Christi non posse esse simul in pluribus locis.

4. Et quidem Corpus Christi verissime, realissime. que præfens est in S. Eucharistia; sed non per essentiam mutationem panis & vini in Essentiale Corpus & Sang. Christi: sed per modum spiritualem atq; Sacramentalem. De quo quæst. 75.

R E S P O N D E O. I. Vniuersim. Corpus Christi in cœlo corporeo palpabile adæquato spatio circumscriptum esse, docui in meo Lutherocalu. par. 1. q. 68.

Atque tametsi Christus Homo sit in cœlo, ut regni throno; tamen etiam extra cœlum corporali præsentia esse potest, vbi voluerit. Reliquit autem mundum secundum humanam conuerstationem: de qua tamen essentialiter corporaliter præfens aiebat: Matth. vlt. Hæc locutus sum vobis, cum adhuc essem vobisum; aderatque idem ipsissimus; sed non modo priorre. Quare cum Essentiasui Corporis est in cœlo localiter, & circumscriptiuè: cum eadem est in Eucharistia Sacramentaliter: neque ideo defert cœlum, neque mox locali descendit. Hinc ut liqueat suasionum solutio.

II. **R E S P O N D E O** tamen singulatim: Ad I. Oportuit suscipere usque ad iudicium; non dici- tur,